

er meget muligt, at det i visse Henseender kan blive vanskeligt, særlig paa visse Steder. Men der er jo gennem de Ændringer, som ere stillede her til Forslaget, gjort noget for at afhjælpe disse Vanskeligheder; man har saaledes ophævet Amtsgrænsen, og man har sat Medlemsantallet en Del ned. Jeg tror, at det de allerfleste Steder vil kunne lykkes at danne Foreninger, navnlig naar vi holde os til, at de smaa Laan skulle ydes gennem Laaneforeninger. Dersom vi gik saa vidt, som det ærede Medlem her har foreslaaet med Hensyn til de direkte Laan, ville jo Laaneforeningernes Virksomhedsomraade blive ganske betydelig indskrænket, og Laaneforeningerne blive væsentlig henviste til at skaffe sig sine Medlemmer mellem de allermest ubemidlede Fiskere. Efter Lovforslaget derimod vil det blive saaledes, at mange Fiskere, som ikke kunne faa direkte Laan, ere henviste til, hvis de ville have Laan af Staten, at indmelde sig i Fiskeriforeningerne, og jeg tror, at det vil bidrage væsentligt til ikke alene at støtte Foreningerne, men ogsaa at gøre det lettere at faa Foreninger dannede. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget med de Ændringer, der foreslaas af Udvalgets Flertal.

Ingvard Jensen: Ja, jeg er i Dag i den, skulle vi sige heldige eller uheldige Stilling, at alle Skud rette sig mod mig, men jeg finder for Resten intet overraskende deri. Det er jo ganske naturligt, naar man staar alene, at Opmærksomheden da særlig rettes paa en, saa maa man jo staa for Skud. Jeg vil først sige, at jeg beklager, at min ærede Kollega fra Bornholm (Blem) udtalte sig, som han gjorde, idet han sagde, at da jeg staar alene, havde han ikke noget Haab om, at jeg kunde gennemføre mit Forslag. Saadant noget maa man aldrig sige. Jeg er ganske overbevist om, at han er enig med mig i mit Forslag og ønsker det gennemført, men saa skal man aldrig paa Forhaand opgive Haabet, det er altid tidsnok. Jeg har til Gengæld et saa meget fastere Haab om, at Tingets Flertal vil give mit Forslag sit Bifald — jeg ved ganske vist nok, at der er nogle imod mig — men Tingets Flertal vil sikkert vedtage mit Forslag, fordi det er rigtigt. Deraf kan den ærede Ordfører se, at jeg ikke vil tage mit Forslag tilbage.

For øvrigt vil jeg ikke foranledige nogen lang Debat om denne Sag, saa meget mere, som jeg ser paa Klokkeren, at

den gaar fremad, og jeg kender jo Formandens præcise Standpunkt: naar vi naa et Højdepunkt, standse vi. Jeg kan dog ikke undlade at gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører. Det lod til, at han var klogere paa bornholmske Fiskeriforhold end jeg, men der tror jeg dog nok, at jeg har Overtaget, og at det ogsaa vil erkendes, at jeg har Overtaget, uden at jeg behøver at indlade mig paa nogen videre Forhandling derom.

Jeg henvender mig dernæst til — det er ogsaa en væsentlig Faktor i det hele — den højtærede Minister. Han lod til at tage mit Ændringsforslag i fuld Alvor, og det glæder mig; jeg sætter Pris paa, at den højtærede Minister tillægger mit Forslag saa stor Betydning, at han brugte saa kraftige Ord over for det, som han gjorde. Jeg maa dog fastholde, at hvad jeg sagde, er rigtigt; det forholder sig ikke saaledes, som den højtærede Minister vilde give det Udseende af, at det var mig, der vilde sætte Skel. Det er tværtimod Lovforslaget, der sætter Skel. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister og Rigsdagen skulde være særlig oplagte til at sætte Skel mellem de forskellige Samfundsklasser; men de gøre det alligevel i dette Forslag. Jeg behøver kun at henvise til selve Forslaget, det er tilstrækkeligt for enhver, der læser det. Den højtærede Minister lod til at ville sige, at jeg ikke havde læst Lovforslaget; den Bebrejdelse er dog ellers lovlig nærgaaende, naar man har siddet i et Udvalg og har været med til at stille forskellige Ændringer, der ere blevne vedtagne, og nu staar til Rest med en, Saa letsindig og tankeløs er jeg dog ikke i mit Arbejde.

Det er ikke mig, der vil sætte Skel, og jeg forlanger heller ikke noget særligt for Bornholms Vedkommende. Jeg har kun fremhævet Bornholm, fordi Bornholm er særlig uheldig stillet ved Forslaget. Det fremgaar ogsaa af den Statistik, den højtærede Minister har leveret os. Det viser sig der, at der er mange, det er endda de færreste paa Bornholm, men over hele Landet, der have søgt større eller mindre Laan til Redskaber, men naar de skulde have det direkte af den Del, som Staten her yder, have de intet faaet.

Den højtærede Minister siger, at det er meget urigtigt af mig at sige, at Fiskerne lide Uret. Det kan gerne være, at den højtærede Minister ikke nogen Sinde har haft i Sinde at gøre Fiskerne Uret. Men — maa jeg returnere lidt — saa mener jeg, at det noget er Mangel paa